Súd:	Okresný súd Bratislava I
Spisová značka:	9C/133/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1110241443
Dátum vydania rozhodnutia:	26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Viera Hadrbulcová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA1:2016:1110241443.6

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I sudkyňou JUDr. Vierou Hadrbulcovou v právnej veci navrhovateľky: A.. Z. R., C. Č.. X, XXX XX C., proti odporcovi: Z.. N. K., E. Č.. XX, XXX XX E. o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

Odporca Z.. N. K. j e p o v i n n ý ospravedlniť sa A.. Z. R. za nepravdivé, hanlivé a ohováračské výroky a to listom adresovaným A.. Z. R. s textom:

"V súvislosti s mojimi nepravdivými tvrdeniami v liste z 10.7.2008, v ktorom som uviedol, že A.. Z. R. získala byt v dôsledku zakázanej účasti na hospodárskej súťaži a dôvodom, pre ktoré dostala prednosť vo výberovom konaní na Úrad špeciálnej prokuratúry boli "roznožky" sa ospravedlňujem, pretože sa nezakladajú na pravde. Takisto sa ospravedlňujem za tvrdenia uvádzané v liste z 19.10.2007 v súvislosti s tvrdeniami o istom C., ako evidovanom vo zväzkoch ŠTB, o bratovi p. prokurátorky s účasťou v stávkových kanceláriách a o jej pohybe v kriminálne závadnom prostredí, ktorými som hrubo zasiahol do jej súkromia."

Odporca sa v budúcnosti musí zdržať popísaného konania.

Odporca je povinný zaplatiť do rúk navrhovateľky A.. Z. R. nemajetkovú ujmu vo výške 1000 € do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľke súd náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na súd dňa 14.10.2010 domáhala sa navrhovateľka proti odporcovi ochrany osobnosti podľa § 11 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb.) na tom základe, že zo strany odporcu voči navrhovateľke boli od istého času neustále podávané námietky zaujatosti v jednotlivých trestných veciach, ktoré boli riešené v rámci Trestného poriadku. Odporca však aj po vyriešení námietok v rámci trestného konania neustále pokračoval vo svojej činnosti, obracal sa na nadriadených prokurátorov navrhovateľky, Špeciálneho prokurátora aj Generálneho prokurátora v šírení negatívnych a nepravdivých informácií o navrhovateľke, o jej protiprávnom konaní, zakrývaní trestnej činnosti vlastnej aj iných osôb, neodbornosti.

Dňa 10.7.2008 podal na Generálnej prokuratúre SR v Bratislave podanie "Podnet na odvolanie A.. Z. R. z funkcie prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR". Mimo iného v podnete uviedol:

- A.. Z.Q. R. vydražila byt v dobrovoľnej dražbe za polovicu jeho tržnej hodnoty pravdepodobne od osoby trestne stíhanej. Ako prokurátorka je nadštandardne ohodnotená a nemôže sa zúčastňovať hospodárskej súťaže, čo dražba nepochybne je, zvlášť, ak sa draží byt osoby trestne stíhanej, ktorá je platobne neschopná, možno práve z dôvodu trestného stíhania.

- dôvody, prečo bola A.. Z. R. zaradená na úrade špeciálnej prokuratúry GP SR a uprednostnená pred ďalšími uchádzačmi, sú mi neznáme, ale istá osoba, ktorá dobre pozná A.. Z. R., uviedla: že to boli asi "roznožky". Ako učiteľ telocviku som skutočne prekvapený, že na prijímačkách na Úrade špeciálnej prokuratúry GP SR sa vyžaduje tento zložitý gymnastický cvik, nakoľko pri ňom hrozí úraz pohlavných orgánov.

Uvedené podanie bolo dané na vedomie podľa rozdeľovníka na strane 4. Prezidentovi SR, JUDr. Ivanovi Gašparovičovi, Ústavnému súdu SR, vláde SR, poslancom NR SR, Národnému bezpečnostnému úradu, Špeciálnemu prokurátorovi a informačným agentúram.

Obdobne Z.. N.Í. K. použil na adresu navrhovateľky hrubo osočujúce výroky aj v ďalších podaniach, ktoré reprezentuje aj podanie z 19.10.2007 adresované špeciálnemu prokurátorovi A.. M. E., v ktorom uviedol:

- K osobe A.. Z. R. vám mám povinnosť oznámiť, že táto sa zúčastňuje "dobrovoľných dražieb" a získala byt v r. 2007. Treba preskúmať z akých "príjmov" keďže už jeden vlastní, kde je pochybnosť o zákonnosti nadobudnutia vlastníctva.
- Istý C. je registrovaný vo zväzkoch ŠTB a údajne brat p. prokurátorky má účasť v istej stávkovej kancelárii. Na pohyb pani prokurátorky v prostredí kriminálne závadových osôb som vás už upozorňoval.

Odporca svojimi nepravdivými tvrdeniami hrubo zasiahol do občianskej cti navrhovateľky, ohrozil jej vážnosť, česť a dôstojnosť, odbornú spôsobilosť aj občiansku bezúhonnosť. Výrazne zasiahol do občianskych práv navrhovateľky a informácie, ktoré uvádzal ohľadne "istého C. a brata p. R." sú také, ktoré nie sú bežne dostupné a známe, pokiaľ si ich samozrejme odporca nehľadal s cieľom použiť ich proti navrhovateľke. Uvedené predpokladá aktívne konanie za účelom ich zisťovania a následného použitia, z ktorých predkladané písomnosti tvoria len časť takýchto podnetov odporcu. O porušenie práva na ochranu súkromia ide nielen v prípade neoprávneného získavania vedomosti a poznatkov o súkromí fyzickej osoby, ale aj v prípade neoprávneného rozširovania týchto poznatkov a vedomosti. Takto bola odporcom sústavne pranierovaná a šikanovaná, čo malo za cieľ spôsobiť jej škodu aj znemožnením výkonu zamestnania v ktorom navrhovateľka pôsobí. Odporca takýmto svojim neoprávneným zásahom do súkromia navrhovateľke spôsobil nemajetkovú škodu a ohrozil ju vo výkone zamestnania, kedy sa na základe jeho neopodstatnených tvrdení "udaní" musela viac krát dostaviť na Národný bezpečnostný úrad, ktorý na základe podaní odporcu pravdepodobne začal konanie o odňatí bezpečnostnej previerky, tak ako o tom svedčí podanie B. E. - predsedu Osobitného kontrolného výboru NR SR na kontrolu činnosti NBÚ zo 07.10.2008. Psychická odolnosť navrhovateľky bola takto konaním iniciovaným Z.. N. K. neustále pod tlakom, navrhovateľka bola ohrozená na pracovnej existencii, keďže bezpečnostná previerka je jedným z predpokladov výkonu funkcie prokurátorky USP GP SR, čo sa prejavilo aj ťažkosťami v súkromnom živote a na susedských vzťahoch.

Odporca pokračoval vo svojich útokoch aj po tom, ako bola navrhovateľka z výkonu dozoru v jeho trestných veciach odvolaná, čo bolo bezprostredne po jeho podaní žalôb na osobu navrhovateľky pravdepodobne v apríli 2007. Bez súhlasu navrhovateľky odporca zverejnil informácie pochádzajúce z jej súkromia a tieto sa dotýkajú cti a dôstojnosti navrhovateľky. Predmetom práva na česť a dôstojnosť je česť občana jednak vo vzťahu k spoločnosti a jednak vo vzťahu k ostatným spoluobčanom. Predmetom ochrany občana je aj jeho česť v odborných kruhoch, v ktorých je známy svojou prácou a činnosťou. Právo navrhovateľky bolo vyššie uvedeným konaním odporcu narušené do takej miery, že k náprave nepostačuje len morálna satisfakcia spočívajúca v ospravedlnení odporcu Z.. N. K., ale aj v priznaní nemajetkovej ujmy. Navrhovateľka bola jeho konaním po dlhšiu dobu bola pod tlakom, ohrozená na existencii, predmetom neustálych diskusií nadriadených a vnímaná ako "problémová" aj na pracovisku. Tieto následky konania odporcu považuje navrhovateľka za závažnú ujmu, vzhľadom na okolnosti, za ktorých k zásahu došlo, intenzitu zásahu a jeho trvanie. Navrhovateľka žiadala, aby súd uložil odporcovi povinnosť ospravedlniť sa A.. Z. R. za nepravdivé, hanlivé a ohováračské výroky a to listom adresovaným A.. Z. R. a uloženia povinnosti v budúcnosti sa zdržať popísaného konania. Navrhovateľka požadovala aj náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1 000 €.

Odporca sa k návrhu vyjadril písomne. Žiadal návrh zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodný. Uviedol, že v žiadnom prípade nemohlo ísť z jeho strany o zásah do súkromia navrhovateľky. Všetky podania sa týkali výlučne jej služobného konania a jej služobného zaradenia, adresované vždy boli len kompetentným orgánom na preverenie pravdivosti indícií. Odporca bol osobou obvinenou a v

zmysle Ústavy SR a Trestného poriadku na svoju obranu môže využiť všetky prostriedky. Môže aj poukazovať na to, že dozorová prokurátorka klame vo vydávaných uzneseniach v jeho trestných veciach a koná v rozpore so zákonom proti dôkaznej situácii. Navrhovateľka neuviedla žiadne relevantné dôkazy odôvodňujúce podanú žalobu, preukazujúce jej tvrdenia.

Dňa 04.01.2012 podal odporca vo veci vzájomný návrh v zmysle § 97 OSP. Žiadal, aby súd rozhodol tak, že A.. Z. R. je povinná sa ospravedlniť Z.. N. K. za nepravdivé, klamlivé a ohováračské výroky uvedené v žalobnom návrhu zo dňa 13.09.2010 a to listom adresovaným Z.. N. K. na jeho adresu trvalého pobytu Q. X, XXX XX Bratislava, s textom: V súvislosti s mojimi nepravdivými tvrdeniami uvádzanými v žalobe, ktorú som podala proti Vám pán Z.. N. K. zo dňa 13.09.2010 na ochranu osobnosti na Okresný súd Bratislava I, sa Vám pán Z.. N. K. ospravedlňujem za tieto nepravdivé tvrdenia, ktorými som zasiahla do Vašich osobných práv na česť a dôstojnosť. A.. Z. R. sa zaväzuje zaplatiť do rúk navrhovateľa nemajetkovú umu vo výške 1.000 € do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súčasne, súd zaväzuje odporcu zaplatiť trovy súdneho konania.

Vzájomný návrh odôvodnil tým, že konanie navrhovateľky v konaní č. 9C/133/2010 je zasahovaním do jeho práva na česť a dôstojnosť, nakoľko podaním návrhu zo dňa 13.09.2010 navrhovateľka rozširuje o odporcovi nepravdivé tvrdenia. Takéto konanie A.. Z. R. vníma ako zásah do jeho osobnostných práv a je zneužívaním jej služobného postavenia.

Navrhovateľka navrhla protinávrh Z.. N. K. aby bola povinná ospravedlniť sa za nepravdivé, klamlivé a ohováračské výroky zamietnuť ako nedôvodný.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, listinnými dôkazmi (podanie Z.. N. K. z 10.07.2008, podanie Z.. N. K. z 19.10.2007, list NR SR B. E. z 07.10.2008, Dekrét o vymenovaní do funkcie prokurátorky úradu špeciálnej prokuratúry GP SR z 02.11.2005) a ďalšími listinnými dôkazmi a vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 15.04.2014 č. k. 9C 133/2010-163 tak, že návrh navrhovateľky na ochranu osobnosti zamietol, vzájomný návrh odporcu na ochranu osobnosti zamietol a navrhovateľke ani odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie navrhovateľka a napadla ním výrok, ktorým súd jej návrh na ochranu osobnosti zamietol. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 29.01.2015 č. k. 6 Co 697/2014-191 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti a v časti trov konania zrušil a vec vrátil v tomto rozsahu súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Súd prvého stupňa riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je v zmysle § 226 O. s. p. viazaný, nariadil vo veci pojednávanie na deň 26.05.2016. Odporca sa na pojednávanie neustanovil, neprítomnosť neospravedlnil ani nepožiadal o odročenie, súd preto podľa § 101 ods. 2/ O. s. p. vo veci konal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Súd doplnil dokazovanie výsluchom navrhovateľky, ktorá uviedla, že na podanom návrhu v celom rozsahu trvá. Žiada, aby súd návrhu vyhovel a rozhodol v zmysle žalobného petitu. Ďalej uviedla, že v dôsledku konania Z.. K. popísaného v žalobnom návrhu bola ukrátená na odmeňovaní, toto konanie narušilo jej vzťahy na pracovisku, bola vnímaná ako problémová a konfliktná osoba, viackrát bola predvolaná na políciu a NBÚ k oznámeniam Z.. K.. V roku 2015 kedy mala byť obnovená jej bezpečnostná previerka bola zákonná 6-mesačná lehota predĺžená na 9 mesiacov a previerku, bez ktorej by nemohla vykonávať svoju prácu dostala tesne pred uplynutím platnosti predchádzajúcej bezpečnostnej previerky. Z uvedených dôvodov žiadala, aby súd rozhodol tak, že odporca je povinný ospravedlniť sa za nepravdivé, hanlivé a ohováračské výroky a to listom, ktorého text je uvedený v petite žalobného návrhu. Ďalej žiadala, aby mu bolo uložené v budúcnosti sa zdržať popísaného konania a tiež žiadala, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke nemajetkovú ujmu vo výške 1000 € do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Náhradu trov súdneho konania navrhovateľka nežiadala. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľka pracuje ako prokurátorka Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR od 1. decembra 2005. Z titulu svojho pracovného zaradenia vykonávala dozor nad trestným stíhaním obv. Z.. N. K..

Odporca dňa 10.7.2008 podal na Generálnej prokuratúre SR v Bratislave podanie "Podnet na odvolanie A.. Z. R. z funkcie prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR". Mimo iného v podnete uviedol:

"A.. Z. R. vydražila byt v dobrovoľnej dražbe za polovicu jeho tržnej hodnoty pravdepodobne od osoby trestne stíhanej. Ako prokurátorka je nadštandardne ohodnotená a nemôže sa zúčastňovať hospodárskej súťaže, čo dražba nepochybne je, zvlášť, ak sa draží byt osoby trestne stíhanej, ktorá je platobne neschopná, možno práve z dôvodu trestného stíhania.

- dôvody, prečo bola A.. Z. R. zaradená na úrade špeciálnej prokuratúry GP SR a uprednostnená pred ďalšími uchádzačmi, sú mi neznáme, ale istá osoba, ktorá dobre pozná A.. Z. R. uviedla: že to boli asi "roznožky". Ako učiteľ telocviku som skutočne prekvapený, že na prijímačkách na Úrade špeciálnej prokuratúry GP SR sa vyžaduje tento zložitý gymnastický cvik, nakoľko pri ňom hrozí úraz pohlavných orgánov."

Uvedené podanie bolo dané na vedomie podľa rozdeľovníka na strane 4. Prezidentovi SR, JUDr. Ivanovi Gašparovičovi, Ústavnému súdu SR, vláde SR, poslancom NR SR, Národnému bezpečnostnému úradu, Špeciálnemu prokurátorovi a informačným agentúram.

Obdobne Z.. N. K. použil na adresu navrhovateľky hrubo osočujúce výroky aj v ďalších podaniach, ktoré reprezentuje aj podanie z 19.10.2007 adresované špeciálnemu prokurátorovi A.. M. E., v ktorom uviedol:

"K osobe A.. Z.Á. R. vám mám povinnosť oznámiť, že táto sa zúčastňuje "dobrovoľných dražieb" a získala byt v r. 2007. Treba preskúmať z akých "príjmov" keďže už jeden vlastní, kde je pochybnosť o zákonnosti nadobudnutia vlastníctva.
Istý C. je registrovaný vo zväzkoch ŠTB a údajne brat p. prokurátorky má účasť v istej stávkovej kancelárii. Na pohyb pani prokurátorky v prostredí kriminálne závadových osôb som vás už upozorňoval."

Navrhovateľka je toho názoru, že odporca týmito svojimi nepravdivými tvrdeniami hrubo zasiahol jej občianskej cti, ohrozil jej vážnosť, česť a dôstojnosť, odbornú spôsobilosť aj občiansku bezúhonnosť. Výrazne zasiahol do jej občianskych práv tým, že bez súhlasu navrhovateľky zverejnil informácie pochádzajúce zo súkromia navrhovateľky, ktoré sa dotýkajú cti a dôstojnosti navrhovateľky. Z tohto dôvodu podala na Okresný súd Bratislava I dňa 14.10.2010 žalobu na ochranu osobnosti.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb.) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1/Obč. zákonníka fyzická osoba má právo sa domáhať aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa ods. 2/citovaného ustanovenia pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Predpokladom úspešného uplatňovania práva na ochranu osobnosti je jednak to, že došlo k neoprávnenému zásahu, ďalej že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanoveniami § 11 a nasledujúce Občianskeho zákonníka a to, že sa ochrany svojich práv na základe tohto ustanovenia domáhajú aktívne a pasívne vecne legitimované subjekty. Tieto náležitosti musia byť splnené, aby vznikol právny vzťah, ktorého obsahom je právo domáhať sa ochrany podľa ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka a povinnosť súdom uložené sankcie, vrátane ospravedlnenia sa, znášať.

Na úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti sa nevyžaduje vyvolanie následkov, ale stačí, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobností je konanie, ktoré zasahuje do práv chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka a je v rozpore s právami a povinnosťami pôvodcu zásahu, stanovenými právnym poriadkom. Neoprávneným zásahom je v zásade každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie, ktoré zasahuje do práv chránených ustanovenia §11 Občianskeho zákonníka.

Podľa názoru odvolacieho súdu bolo pre posúdenie prejednávanej veci rozhodujúce, či predmetné výroky na adresu žalobkyne odzneli v rámci výkonu procesného oprávnenia žalovaného vyjadriť sa k prejednávanej trestnej veci (súčasťou vyjadrenia veci v širšom zmysle je aj vyjadrenie k opodstatnenosti začatia alebo iniciovania trestného konania). O tom, že k predmetným výrokom žalovaného nedošlo pri realizácii jeho procesného oprávnenia svedčí predovšetkým obdobie, kedy k nim došlo, okruh adresátov týchto výrokov (t. j. orgány a informačné agentúry, ktoré nemali nič spoločné s trestným konaním) ako i obsah samotných výrokov.

Sloboda prejavu, včítane slobody prednášať kritiku sú v demokratickej spoločnosti limitované. V prípade prípustnej (oprávnenej) kritiky nie sú prekročené medze vecnej a konkrétnej kritiky a je dodržaná aj požiadavka jej primeranosti. Vecnou je taká kritika, ktorá vychádza z pravdivých východiskových podkladov a ktorá z nich zároveň logicky vyvodzuje zodpovedajúce hodnotiace úsudky. Ak však tieto podklady nie sú pravdivé a ak je hodnotiaci Úsudok difamačný, potom nemožno kritiku považovať za prípustnú. Za konkrétnu je potrebné považovať kritiku, pri ktorej predstavujú potrebné východiskové podklady konkrétne uvedené skutočnosti (t. j. taká kritika nevychádza len zo všeobecných súdov, ktoré nie sú podporené konkrétnymi skutočnosťami). Kritika nesmie sledovať cieľ prípadného odsúdenia, ohovárania, škandalizovania alebo urážky určitej fyzickej osoby. Na tejto skutočnosti nemôže zmeniť nič ani skutočnosť, že dotknutou fyzickou osobou je tzv. osoba verejného záujmu (rozsudok NS ČR sp. zn. 30Cdo 964/2000).

Za určitých okolností môžu byť hranice kritiky voči štátnym zamestnancom (v tomto prípade voči prokurátorke) pri výkone ich právomoci širšie ako u bežných osôb. Nemožno však povedať, že štátni zamestnanci sa vedome vystavujú podrobnej kontrole každého svojho slova a skutku v takom rozsahu ako politici a že má byť s nimi zaobchádzané rovnakým spôsobom ako s politikmi, pokiaľ ide o kritiku ich konania. Navyše musia štátni zamestnanci požívať dôveru verejnosti, čo je možné za podmienok, že sú chránení pred neprimeranými narušovaniami, ak majú byť úspešní pri plnení svojich úloh, a preto sa môže javiť ako nevyhnutné, aby boli chránení pred agresívnymi a urážlivými slovnými útokmi počas výkonu ich právomoci (rozsudok ESĽP, či. 10 Dohovoru - Lesník v. Slovenská republika z 10.03.1997, sťažnosť č. 3540/1697).

Ak sú v kritike charakterizujúcej určité javy a osoby používané výrazy, ktorých miera expresivity je v značnom nepomere k cieľu kritiky, resp. ak je obsah kritiky celkom neadekvátny posudzovanému konaniu kritizovaného, pričom z nej vyplýva úmysel znevážiť, či uraziť kritizovanú osobu (tzv. intenzívny exces), ide o neprimeranú kritiku, ktorá je spôsobilá zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby (rozsudok NS ČR sp. zn. 30Cdo 1941/2007).

Odvolací súd považoval vyššie citované výroky žalovaného na adresu žalobkyne za hrubo urážlivé a difamujúce. Tieto jeho výroky boli objektívne spôsobilé ohroziť osobnostné práva žalobkyne a to najmä právo na česť a dôstojnosť. V tejto súvislosti nemožno prehliadnuť, že podanie obsahujúce tieto výroky žalovaný dal na vedomie najvyšším ústavným orgánom a tiež zamestnávateľovi žalobkyne a informačným agentúram. V dôsledku toho sa s uvedenými hanlivými výrokmi na adresu žalobkyne oboznámil široký okruh ľudí. Pritom - ako je to uvedené vyššie - predmetné výroky žalovaného nemožno považovať za súčasť jeho obhajoby v trestnom konaní, keďže v inkriminovanom čase žalobkyňa ako prokurátorka trestné stíhanie žalovaného už nedozorovala. Aj keby tieto výroky boli súčasťou realizácie práva na obhajobu, vzhľadom na ich charakter by ich bolo treba vyhodnotiť ako exces z realizácie procesných oprávnení žalovaného v trestnom konaní.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že konaním odporcu (podaním z 10.7.2008, ktoré podal na Generálnej prokuratúre SR v Bratislave ako " Podnet na odvolanie A.. Z. R. z funkcie prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR" ako aj v ďalších podaniach, ktoré reprezentuje aj podanie z 19.10.2007 adresované špeciálnemu prokurátorovi A.. M. E.) došlo k neoprávnenému zásahu do práv navrhovateľky, tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach navrhovateľky chránených ustanoveniami § 11 a nasledujúce Občianskeho zákonníka.

Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 137/2008 spočíva právo na súkromie v práve fyzickej osoby samostatne sa rozhodnúť podľa vlastného uváženia, či a v akom rozsahu majú byť skutočnosti z jej súkromného života sprístupnené iným alebo zverejnené. Porušením

práva na ochranu súkromia pritom nie je len neoprávnené získavanie vedomostí a poznatkov o súkromí fyzickej osoby, ale aj neoprávnené rozširovanie týchto poznatkov a vedomostí. Dôsledkom neoprávneného zásahu do práva na súkromie môže byť zníženie dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti v značnej miere, pritom však tento dôsledok nie je jediným právom požadovaným prejavom závažnosti ujmy spôsobenej fyzickej osobe. Z uvedeného dôvodu ani nevzniká osobe, ktorej bola spôsobená ujma, procesná povinnosť preukazovať, že neoprávnený zásah mal za následok zníženie jej vážnosti a dôstojnosti v spoločnosti. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uvedenom uznesení tiež prejudikoval, že dôvody priznania nemajetkovej ujmy uvedené v ust. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka sú uvedené len demonštratívne. Jedinou podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je, že nemateriálne zadosťučinenie sa nezdá postačujúce.

Súd v danom prípade vzhľadom na vyššie uvedené závery uložil odporcovi povinnosť ospravedlniť sa navrhovateľke tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku, zároveň mu uložil povinnosť v budúcnosti sa zdržať popísaného konania, ako aj zaplatiť navrhovateľke ňou požadovanú nemajetkovú ujmu vo výške 1000 €, ktorú sumu považoval súd za primeranú zásahu do osobnostných práv navrhovateľky z dôvodu, že nemateriálne zadosťučinenie sa v danom prípade nezdá postačujúce.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1/O.s.p. podľa zásady úspechu vo veci. Navrhovateľka, ktorá mala vo veci úspech náhradu trov konania nežiadala, preto súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom súde písomne dvojmo.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3/ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.